

- И аз не мога.

Барутчиев бърше потта от челото си.

-Ще си помисля...

- Няма време за мислене... Ако не направите веднага постъпки в немската легация и двореца, работата ще се провали...

- Бандата на Кришванек вече оплита в мрежите си Лихтенфелд.

Барутчиев го поглежда глунаво, с разкривено от изненада лице.

- Приемате ли? - пита Борис.

- Приемам!

Барутчиев става, поздравлява и излиза.

От съседната стая влиза Костов.

Борис се изправя.

- Чухте ли разговора?

- Чух... Действайте смело - отваря му Костов. - Но се страхувам, че левичарския палос на брат Ви ще попречи доста на работата ни с немците.

- Да-а... замислено казва Борис.

- Къде се намира той сега? Трябва да поговорите с него.

- Ще го потърся... Още днес! - решава Борис.

X
X X

Влакът отнася Павел из заснежената равнина.

Зализва слънцето над малкия провинциален град.

X

Тъмнее складът на "Никотина".

Здрач обгръща бедняшките къщи от работническия квартал.

Настъпва нощта.

В една потулена уличка бавно върви мъж с кожена шуба и калпак.